

371

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 listopada 1965 r.

w sprawie weryfikacji wyniku bilansowego niektórych przedsiębiorstw państwowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 22, poz. 188 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie dotyczy przedsiębiorstw państwowych, dla których przepisy określające zasady gospodarki finansowej wprowadzają obowiązek weryfikacji wyników bilansowych przed dokonaniem ich ostatecznego rozliczenia.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenie „sprawozdanie finansowe” oznacza bilans, rachunek strat i zysków oraz sprawozdania w zakresie kosztów, sprzedaży itp., sporządzone przez przedsiębiorstwa zgodnie z instrukcjami Ministerstwa Finansów i Głównego Urzędu Statystycznego w sprawie finansowej sprawozdawczości statystycznej.

§ 3. Weryfikacji podlega wynik bilansowy przedsiębiorstwa, wykazany w sprawozdaniu finansowym sporządzonym na koniec roku (kalendarzowego lub gospodarczego), które-

go prawidłowość została stwierdzona zgodnie z wymaganiami określonymi w § 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. w sprawie badania i zatwierdzania sprawozdań finansowych przedsiębiorstw państwowych i udziału przedstawicieli organów finansowych i banków w tych czynnościach (Monitor Polski Nr 3, poz. 13).

§ 4. 1. Weryfikację wyniku bilansowego przedsiębiorstwa dla dokonania ostatecznego rozliczenia tego wyniku przeprowadza się zgodnie z przepisami określającymi zasady gospodarki finansowej przedsiębiorstw.

2. Weryfikacja wyniku bilansowego przedsiębiorstwa polega na ustaleniu i eliminacji z wyniku, o którym mowa w § 3:

- 1) zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa, osiągniętego w szczególności wskutek:
 - a) urzędowych zmian cen, taryf i płac,
 - b) zmian stawek amortyzacji, ubezpieczeń i podatków,
 - c) zmian metodologicznych i organizacyjnych;

2) zysku nieprawidłowego osiągniętego w sposób naruszający obowiązujące przepisy lub w sposób naruszający interes społeczny; za zysk nieprawidłowy uważa się w szczególności zysk osiągnięty wskutek:

- a) stosowania niewłaściwych cen i taryf,
- b) pogorszenia jakości produkcji w stosunku do obowiązujących norm, standardów lub receptur,
- c) niewykonania remontów bieżących środków trwałych,
- d) nieuzasadnionego obniżenia planowanych nakładów na bezpieczeństwo i higienę pracy.
- e) naruszenia obowiązujących przedsiębiorstwo zadań asortymentowych.

3. Wysokość zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa (ust. 2 pkt 1) oraz zysku nieprawidłowego (ust. 2 pkt 2) należy uzasadnić odpowiednio szczegółowym obliczeniem, opartym na dokumentach lub zapisach ewidencji księgowej.

4. Jeżeli szczegółowe obliczenie wymaga nakładu pracy niewspółmiernie dużego w stosunku do wysokości zysku niezależnego lub nieprawidłowego, obliczenie tych zysków może być dokonane szacunkowo. Metodę zastosowaną do szacunkowego ustalenia zysku niezależnego lub nieprawidłowego należy omówić w protokole.

5. Zmiany cen, taryf, stawek i innych czynników powodujące powstanie zysku niezależnego od działalności przedsiębiorstwa (ust. 2 pkt 1) ustala się przez porównanie ich wysokości rzeczywistej w okresie objętym sprawozdaniem finansowym z wysokością obowiązującą dla sporządzania planu na ten okres.

§ 5. 1. W celu ustalenia prawidłowej wysokości odpisów na fundusze specjalne (fundusz rozwoju przedsiębiorstw, fundusz rezerwowy i inne fundusze określone przepisami ustalającymi zasady gospodarki finansowej przedsiębiorstw) oraz wysokości wpłat z zysku lub należnych dotacji — przedsiębiorstwa obowiązane są sporządzać szczegółowe obliczenie korekty wyniku bilansowego określonego w § 3.

2. Wyniki korekty należy zamieścić w zestawieniu, w którym wykazuje się:

- 1) wynik bilansowy,
- 2) zyski niezależne,
- 3) zyski nieprawidłowe,

4) wynik do rozliczenia obliczony przez odjęcie od sprawdzonego zysku bilansowego lub dodanie do sprawdzonej straty bilansowej (§ 3) zysków niezależnych oraz zysków nieprawidłowych.

3. Zestawienie wymienione w ust. 2 przedsiębiorstwa przesyłają wraz ze sprawozdaniami finansowymi w terminach ustalonych właściwymi przepisami dla sprawozdań rocznych:

- 1) jednostkom organizacyjnym sprawującym bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwami,
- 2) właściwym dla danego przedsiębiorstwa wydziałom (oddziałom) finansowym prezydiów rad narodowych,
- 3) oddziałom banków finansujących działalność eksploatacyjną.

§ 6. 1. Weryfikację przeprowadzonych korekt wyniku bilansowego przedsiębiorstwa przeprowadza komisja weryfikacyjna, powołana w trybie określonym w § 34 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie rewizji finansowo-księgowej państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1959 r. Nr 58, poz. 278, z 1961 r. Nr 87, poz. 370 i z 1962 r. Nr 61, poz. 290). Jeżeli stosownie do § 33 ust. 3 pkt 2 tej uchwały nie powołuje się biegłych i komisji weryfikacyjnej, weryfikację przeprowadza jednostka lub organ sprawujący bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem.

2. Do weryfikacji wyniku bilansowego mają odpowiednio zastosowanie przepisy §§ 13 i 29 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1960 r. wymienionego w § 3.

§ 7. Zarządzenie nie normuje weryfikacji wyniku bilansowego dla dokonania odpisów na fundusz zakładowy i inne fundusze o podobnym przeznaczeniu

§ 8. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 25 lutego 1961 r. w sprawie weryfikacji zysków i strat niektórych przedsiębiorstw państwowych (Monitor Polski Nr 24, poz. 116), z tym że ma ono zastosowanie przy weryfikacji wyniku bilansowego za rok 1965.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*